

Posudek na bakalářskou práci Kateřiny Byrouti *Územní vývoj pražské čtvrti Smíchov v kontextu Velké Prahy – případová studie tří historických dominant Smíchova*

Kateřina Byrouti se ve své bakalářské práci *Územní vývoj pražské čtvrti Smíchov v kontextu Velké Prahy – případová studie tří historických dominant Smíchova* věnovala pražské čtvrti Smíchov, která prošla mnoha proměnami v 19. století, ale také po roce 1989, kdy zejména nová výstavba změnila charakter a tvářnost několika centrálních a exponovaných míst této čtvrti. Téma se váže zejména k otázkám historickogeografickým a místopisným. Ačkoliv dějiny Smíchova byly již vícekrát zpracovány v řadě monografií i studií, stále zůstávají neotřelá témata, jejichž uchopení formou případových sond obohatí pohled na vývoj smíchovské krajiny a zástavby ve světle kulturně společenských a hospodářských aktivit.

Autorka si byla uvedených skutečností vědoma a proto se po zobecňujícím úvodu a přehledu dějin Smíchova soustředila na tři vybrané historické dominanty jako modelové, případové sondy k regionální smíchovské historické geografii. Jednalo se o křižovatku Zlatý Anděl, Smíchovské nádraží a hřbitov na Malvazinkách. Kateřina Byrouti se snažila postihnout proměny a charisma uvedených dominant nejen pohledem bohaté literatury a standardních historických pramenů, ale také očima soudobých obyvatel a pozorovatelů smíchovských proměn, odrážejících se např. v dobovém tisku. Využila také informace, získané metodami orální historie. Jako u mnoha regionálních studií byly využity a posouzeny internetové zdroje.

Autorka prostudovala značný počet odborné literatury a různých typů pramenů, s nimiž dále pracovala a analyzovala je. Zejména se jednalo o prameny nově využitě, kterým dosud nebyla věnována větší pozornost. Tyto prameny bylo velmi obtížné dohledat, neboť se často jednalo o torzovité soubory. V jednotlivých sondách pak prameny interpretovala. Pracovala vybranými metodami historické a historickogeografické práce, mimo jiné metodou kartografickou a komparativní a již zmíněnou metodou orální historie. Využila prameny písemné a také kartografické i ikonografické, které ve výběru tvoří nedílnou součást textu a nemají jen funkci ilustrační. Výsledky výzkumu shrnula autorka v závěru práce.

Po formální stránce je bakalářská práce zpracována odpovídajícím způsobem. Kateřina Byrouti pracovala iniciativně, samostatně, v tématu se dobře orientovala, s kartografickými a ikonografickými historickými prameny i s metodikou se vypořádala bez problémů. Ke zpracování bakalářské práce přistupovala velmi zodpovědně.

Bakalářskou práci Kateřiny Byrouti doporučuji k obhajobě.

V Praze dne 11. 1. 2016

prof. PhDr. Eva Semotanová, DrSc.
vedoucí práce